EVROPSKÁ KOMISE
GENERÁLNÍ ŘEDITELSTVÍ
PRO DANĚ A CELNÍ UNII
Nepřímé zdanění a správa daní
DPH

V Bruselu dne 23. října 2013

Příručka k zjednodušenému jednomu správnímu místu pro DPH

Obsah

Souvislosti 2
Část 1a – Registrace 6
Souvislosti 6
Konkrétní údaje 6
Část 1b – Zrušení registrace / vynětí 12
Souvislosti 12
Konkrétní údaje 12
Zrušení registrace 12
Vynětí 13
Karanténní lhůta 14
Datum, k němuž vynětí nabude účinku 14
Část 2 – Přiznání k dani v rámci zjednodušeného jednoho správního místa 15
Souvislosti 15
Konkrétní údaje 15
Část 3: Platby 21
Souvislosti 21
Konkrétní údaje 21
Část 4: Různé informace 24
Záznamy 24
Fakturace 24
Odpuštění daňové povinnosti z nedobytných pohledávek 24
Příloha 1 – Právní předpisy 26
Příloha 2 – Identifikační údaje 27
Příloha 3 – Údaje v přiznání k dani v rámci zjednodušeného jednoho správního místa 29

Obecné informace o této příručce

Tato příručka má zajistit lepší pochopení právních předpisů EU (viz příloha 1) týkajících se zjednodušeného jednoho správního místa a rovněž funkčních a technických specifikací pro zvláštní režimy, které přijal Stálý výbor pro správní spolupráci. Jelikož je příručka zveřejněna více než jeden rok přede dnem, kdy začnou být uplatňovány nové právní předpisy, předpokládá se, že členským státům umožní jednotněji provést právní předpisy a zřídit systémy informačních technologií a osobám povinným k dani poskytne potřebné informace, aby se mohly novým pravidlům včas přizpůsobit.

Tato příručka bude doplněna:

– dalšími pokyny ke kontrole zjednodušeného jednoho správního místa,

– vysvětlivkami k místu poskytnutí telekomunikačních služeb, služeb rozhlasového a televizního vysílání a elektronických služeb.

Tato příručka představuje společné dílo: ačkoli ji sestavilo GŘ TAXUD za účelem zveřejnění na svých internetových stránkách, je výsledkem podrobných diskusí s členskými státy.

Členské státy přispěly nejprve prostřednictvím workshopu v rámci programu Fiscalis, který se týkal zjednodušeného jednoho správního místa a který se konal v květnu 2013 v Nikósii, a poté během diskusí ve Stálém výboru pro správní spolupráci.

Tato příručka není právně závazná a obsahuje pouze praktické a informativní pokyny týkající se způsobu uplatňování práva EU a specifikací EU podle názoru GŘ TAXUD.

Na příručce se dále pracuje: nepředstavuje konečný produkt, nýbrž odráží stav k určitému okamžiku v souladu s dostupnými znalostmi a zkušenostmi. Předpokládá se, že postupem času mohou být zapotřebí další informace.

Souvislosti

Dne 1. ledna 2015 vstoupí v platnost zjednodušené jedno správní místo pro DPH, jež osobám povinným k dani, které poskytují telekomunikační služby, služby rozhlasového a televizního vysílání a elektronické služby osobám nepovinným k dani v členských státech, v nichž nemají sídlo ekonomické činnosti ani stálou provozovnu, umožní vyúčtovat daň splatnou z poskytnutých služeb prostřednictvím internetového portálu v členském státě, v němž jsou identifikovány. Tento režim je nepovinný a představuje opatření ke zjednodušení po změně pravidel týkajících se místa poskytnutí služby v tom, že k poskytnutí služby dochází v členském státě příjemce služby, a nikoli v členském státě poskytovatele. Tento režim osobám povinným k dani umožňuje ušetřit si registraci v každém členském státě spotřeby. Zjednodušené jedno správní místo odráží režim zavedený do roku 2015 pro poskytování elektronických služeb osobám nepovinným k dani poskytovateli služeb, kteří nejsou usazeni v Evropské unii.

Na základě tohoto režimu podává osoba povinná k dani, která je v určitém členském státě (členský stát identifikace) registrována k používání zjednodušeného jednoho správního místa, elektronicky čtvrtletní přiznání k dani v rámci zjednodušeného jednoho správního místa s údaji o poskytnutí telekomunikačních služeb, služeb rozhlasového a televizního vysílání

a elektronických služeb osobám nepovinným k dani v jiných členských státech (členské státy spotřeby) a odvede splatnou daň. Tato přiznání poté členský stát identifikace zasílá prostřednictvím zabezpečené komunikační sítě společně s odvedenou daní příslušným členským státům spotřeby.

Přiznání k dani v rámci zjednodušeného jednoho správního místa doplňují přiznání k dani, která osoba povinná k dani podává svému členskému státu na základě svých vnitrostátních daňových povinností.

Zjednodušené jedno správní místo je dostupné osobám povinným k dani, které jsou usazeny v EU (režim Unie), jakož i osobám povinným k dani, které nejsou v EU usazeny (režim mimo Unii). Bez zjednodušeného jednoho správního místa by se poskytovatel služeb musel registrovat v každém členském státě, v němž poskytuje služby příjemcům. Režim zjednodušeného jednoho správního místa je pro osoby povinné k dani dobrovolný.

Jestliže se však osoba povinná k dani rozhodne používat zjednodušené jedno správní místo, musí tento režim uplatňovat ve všech příslušných členských státech. Nejedná se o režim, který je volitelný na základě jednotlivých členských států.

Právní předpisy týkající se zjednodušeného jednoho správního místa jsou obsaženy v řadě legislativních aktů (viz příloha 1). K tomu, aby osoby povinné k dani a členské státy fungování zjednodušeného jednoho správního místa dobře porozuměly, shrnula Komise jeho hlavní body ve formě příručky. Tato příručka k zjednodušenému jednomu správnímu místu obsahuje čtyři části:

- postup registrace, včetně jejího zrušení,
- postup podávání přiznání k dani,
- postup provádění plateb, včetně vrácení daně,
- různé informace, včetně vedení záznamů.

Pro účely těchto prvků je důležité objasnit některé základní pojmy:

1) Pojem „osoba povinná k dani“ ve vztahu k zjednodušenému jednomu správnímu místu

   V rámci režimu Unie je osobou povinnou k dani podnik (společnost kapitálová, osobní nebo individuální podnikatel), který má sídlo ekonomické činnosti či stálou provozovnu na území EU. Osoba povinná k dani nemůže zjednodušené jedno správní místo používat při poskytování služeb v členském státě, v němž má sídlo ekonomické činnosti nebo stálou provozovnu.

   V rámci režimu mimo Unii je osobou povinnou k dani podnik (společnost kapitálová, osobní nebo individuální podnikatel), který nemá v EU sídlo ekonomické činnosti ani stálou provozovnu a který není registrován ani nemá jinak povinnost být identifikován pro účely DPH v EU.

2) Pojem „členský stát identifikace“

   Členským státem identifikace je členský stát, v němž je osoba povinná k dani registrována k používání zjednodušeného jednoho správního místa a v němž přiznává a odvádí daň splatnou v členském státě nebo státech spotřeby.

V rámci režimu Unie musí být členským státem identifikace členský stát, v němž má osoba povinná k dani sídlo ekonomické činnosti – tj. v němž má společnost své ústředí nebo jediný vlastník své sídlo ekonomické činnosti.

Jestliže však osoba povinná k dani nemá sídlo ekonomické činnosti v EU, je členským státem identifikace členský stát, v němž má osoba povinná k dani stálou provozovnu. Má-li osoba povinná k dani více než jednu stálou provozovnu, může si tato osoba za členský stát identifikace zvolit kterýkoli členský stát, v němž má stálou provozovnu.

V rámci režimu mimo Unii si může osoba povinná k dani zvolit členský stát identifikace libovolně.

3) Pojem „členský stát spotřeby“

Členským státem spotřeby je členský stát, v němž osoba povinná k dani poskytuje telekomunikační služby, služby rozhlasového a televizního vysílání a elektronické služby osobám nepovinným k dani. V případě režimu Unie nemusí mít osoba povinná k dani v tomto členském státě sídlo ekonomické činnosti ani stálou provozovnu. V případě režimu mimo Unii nemusí mít osoba povinná k dani v daném členském státě sídlo ekonomické činnosti ani stálou provozovnu ani být jinak povinna se registrovat k DPH.

V rámci režimu mimo Unii může být členským státem spotřeby rovněž členský stát identifikace – tj. osoba povinná k dani používá zjednodušené jedno správní místo k vyúčtování a odvodu DPH z telekomunikačních služeb, služeb rozhlasového a televizního vysílání nebo elektronických služeb poskytnutých příjemcům v členském státě identifikace.

Je důležité zmínit, že k poskytnutí služeb v rámci zjednodušeného jednoho správního místa dochází v členském státě spotřeby, nikoli v členském státě identifikace nebo členském státě usazení. Na služby poskytnuté v rámci zjednodušeného jednoho správního místa se vztahují pravidla, která jsou v členském státě spotřeby použitelná na domácí poskytnutí služeb. K těmto pravidlům patří pravidla týkající se fakturace, hotovostního účetnictví a odpuštění nedobytných pohledávek.

4) Pojem „stálá provozovna“

K naplnění znaků stálé provozovny by se měla provozovna vyznačovat dostatečnou úrovní stálosti a vhodnou strukturou z hlediska lidských a technických zdrojů, což jí umožňuje přijímat a využívat nebo poskytovat příslušné služby. Skutečnost, že má identifikační číslo pro DPH, sama o sobě nepostačuje k tomu, aby se provozovna považovala za stálou provozovnu.

5) Pojem „členský stát usazení“

Členským státem usazení je členský stát, v němž má osoba povinná k dani stálou provozovnu. Osoba povinná k dani může mít sídlo ekonomické činnosti v členském státě identifikace a současně stálé provozovny v jiných členských státech. Služby

poskytované z těchto stálých provozoven do členských států spotřeby musí být uvedeny v přiznání k dani v rámci zjednodušeného jednoho správního místa.

Členský stát usazení nemůže být členským státem spotřeby – případné služby poskytnuté v tomto členském státě musí být přiznány v rámci vnitrostátního daňového přiznání stálé provozovny.

Mimoto je třeba objasnit, že se tato příručka má zabývat uplatňováním zjednodušeného jednoho správního místa v praxi. Informace týkající se místa poskytnutí služeb a postavení příjemce služby budou předmětem dalších pokynů, které budou vydány později.

Část 1a – Registrace

Souvislosti

Osoba povinná k dani, která se rozhodne používat zjednodušené jedno správní místo, se musí zaregistrovat v členském státě identifikace. V případě režimu Unie bude tímto členským státem členský stát, v němž má osoba povinná k dani své sídlo ekonomické činnosti.

Nemá-li osoba povinná k dani sídlo ekonomické činnosti v EU, bude jím členský stát, v němž má stálou provozovnu. Má-li v EU osoba povinná k dani více než jednu stálou provozovnu, může si jako členský stát identifikace zvolit jeden z těchto členských států. To je jediný případ, kdy si osoba povinná k dani může v rámci režimu Unie zvolit členský stát identifikace, a osoba povinná k dani je tímto rozhodnutím vázána pro kalendářní rok, v němž učiní toto rozhodnutí, a pro dva následující kalendářní roky.

V případě režimu Unie bude osoba povinná k dani pro účely zjednodušeného jednoho správního místa každopádně identifikována pomocí stejného individuálního identifikačního čísla pro DPH, pomocí něhož je identifikována pro účely vnitrostátních daňových přiznání.

V případě režimu mimo Unii si osoba povinná k dani (která nemá sídlo ekonomické činnosti ani stálou provozovnu a není registrována či nemá jinak povinnost se registrovat v EU[1]) může jako členský stát identifikace zvolit kterýkoli členský stát. Tento členský stát přidělí osobě povinné k dani individuální identifikační číslo pro DPH (ve formátu EUxxxyyyyyz).

V obou případech (režim Unie i režim mimo Unii) může mít osoba povinná k dani pouze jeden členský stát identifikace a veškeré telekomunikační služby, služby rozhlasového a televizního vysílání a elektronické služby poskytnuté osobám nepovinným k dani v členském státě, v němž není usazena, musí být přiznány prostřednictvím zjednodušeného jednoho správního místa, pokud se osoba povinná k dani rozhodne používat zjednodušené jedno správní místo.

Konkrétní údaje

1) Kdo se může zaregistrovat k používání zjednodušeného jednoho správního místa?

   K používání zjednodušeného jednoho správního místa se může zaregistrovat každá osoba povinná k dani, která poskytuje telekomunikační služby, služby rozhlasového a televizního vysílání nebo elektronické služby osobám nepovinným k dani v členském státě, v němž nemá tato osoba povinná k dani sídlo ekonomické činnosti ani provozovnu a v němž není registrována ani nemá jinak povinnost se registrovat.

[1] Při rozlišování mezi režimem Unie a režimem mimo Unii je třeba uvést, že existují určitá území členských států EU, na něž se nevztahuje směrnice 2006/112/ES o DPH a která jsou uvedena v článku 6 zmíněné směrnice.

K dispozici jsou dva režimy:

Režim Unie – osoba povinná k dani se může k používání zjednodušeného jednoho správního místa registrovat v případě, má-li v EU sídlo ekonomické činnosti, nebo nemá-li v EU sídlo ekonomické činnosti, má však v EU stálou provozovnu.

Režim mimo Unii – osoba povinná k dani mimo EU se může k používání zjednodušeného jednoho správního místa registrovat v případě, nemá-li v EU sídlo ekonomické činnosti ani stálou provozovnu a není-li registrována ani nemá jinak povinnost registrovat se k DPH v EU.

To znamená, že osoba povinná k dani mimo EU, která je registrována k DPH nebo která má povinnost registrovat se k DPH v EU, nemá však zde sídlo ekonomické činnosti ani stálou provozovnu, **nemůže** používat režim mimo Unii (jelikož musí být identifikována pro účely DPH). Tato osoba povinná k dani nemůže používat ani režim Unie (jelikož nemá v EU sídlo ekonomické činnosti ani stálou provozovnu). V tomto případě se musí osoba povinná k dani mimo EU registrovat a vyúčtovat DPH v každém členském státě, v němž se nachází příjemce, jemuž jsou poskytovány příslušné služby.

2) Jak se zaregistrovat k používání zjednodušeného jednoho správního místa v členském státě identifikace?

Za účelem registrace k používání zjednodušeného jednoho správního místa musí osoba povinná k dani poskytnout členskému státu identifikace určité informace. Členské státy mohou rozhodnout o přesném způsobu shromažďování těchto údajů od osob povinných dani, tyto informace však musí být poskytnuty elektronicky. V praxi členské státy zpřístupní pro poskytování těchto informací internetový portál.

Informace se budou lišit podle toho, zda se osoba povinná k dani registruje k používání režimu Unie, nebo režimu mimo Unii. Je důležité uvést, že v případě režimu Unie již může mít dotyčný členský stát mnoho z požadovaných informací k dispozici vzhledem k tomu, že osoba povinná k dani je v členském státě identifikace registrována k DPH s ohledem na domácí poskytování služeb.

Jakmile členský stát identifikace obdržel a ověřil požadované identifikační údaje (viz oddíl 3), jsou tyto údaje uloženy v jeho databázi a předány ostatním členským státům. Osoba povinná k dani, která používá režim mimo Unii, obdrží od členského státu identifikace v tomto okamžiku individuální identifikační číslo pro DPH.

Příloha 2 obsahuje identifikační údaje, které si členské státy vzájemně předávají. Jak je patrné, některé údaje jsou společné oběma režimům, například název společnosti, obchodní název, úplná poštovní adresa atd. Existují rovněž údaje, které se týkají pouze režimu Unie, například identifikační čísla pro DPH přidělená stálým provozovnám mimo členský stát identifikace, a údaje, jež se týkají pouze režimu mimo Unii, například vnitrostátní daňové číslo a prohlášení, že osoba povinná k dani není registrována k DPH v rámci Evropské unie.

3) Provádí členský stát identifikace kontroly identifikačních údajů?

Členský stát identifikace provádí určité kontroly poskytnutých identifikačních údajů s cílem zajistit, aby osoba povinná k dani splňovala podmínky pro používání režimu. Minimálně ověřuje, zda není osoba povinná k dani již registrována k používání zjednodušeného jednoho správního místa v jiném členském státě nebo zda dosud neběží karanténní lhůta (viz oddíl o zrušení registrace).

V důsledku těchto kontrol může členský stát identifikace odmítnout registraci k používání zjednodušeného jednoho správního místa. V případě podání opravného prostředku proti tomuto rozhodnutí musí osoba povinná k dani použít vnitrostátní postupy.

4) Bude osobě povinné k dani přiděleno individuální identifikační číslo pro DPH?

V rámci <u>režimu Unie</u> je individuální identifikační číslo pro DPH stejné jako identifikační číslo, které této osobě povinné k dani přidělil již členský stát identifikace pro domácí poskytování služeb. Bez tohoto čísla se osoba povinná k dani nemůže do režimu Unie zaregistrovat.

V rámci <u>režimu mimo Unii</u> přidělí členský stát identifikace osobě povinné k dani individuální identifikační číslo pro DPH (ve formátu EUxxxyyyyyz).

5) Kdy nabude registrace účinku?

V běžné situaci nabývá registrace účinku od prvního dne kalendářního čtvrtletí následujícího po čtvrtletí, v němž osoba povinná k dani členskému státu identifikace oznámí, že chce začít používat režim. Pokud například osoba povinná k dani dne 15. února 2016 členskému státu identifikace oznámí, že chce začít používat režim, a poskytne požadované informace, bude moci zjednodušené jedno správní místo používat pro služby poskytované ode dne 1. dubna 2016.

Mohou však nastat případy, kdy osoba povinná k dani začne poskytovat služby v rámci režimu před tímto dnem. Je-li tomu tak, režim začne platit ode dne prvního poskytnutí služby, pokud osoba povinná k dani členský stát identifikace informovala o zahájení činnosti v rámci režimu do desátého dne měsíce následujícího po měsíci prvního poskytnutí služby. Tato lhůta se vztahuje rovněž na veškeré změny identifikačních údajů, jestliže osoba povinná k dani již členskému státu identifikace oznámila, že chce začít režim používat od začátku dalšího čtvrtletí, ve skutečnosti však začne poskytovat služby před tímto dnem. Jestliže osoba povinná k dani tuto lhůtu nedodrží, musí se registrovat a vyúčtovat DPH v členském státě nebo státech, v nichž se nacházejí příjemci služby.

Osoba povinná k dani například poskytne službu osobě nepovinné k dani poprvé dne 1. března. Je-li o tom členský stát identifikace informován do 10. dubna, připojí se osoba povinná k dani ke zvláštnímu režimu ode dne 1. března a na veškeré další poskytnuté služby se bude vztahovat tento zvláštní režim. To platí pro <u>režim Unie</u> i pro <u>režim mimo Unii</u>.

Příloha 2 ukazuje, že se data registrace týkají tři kolonky. Toto datum je součástí identifikačních údajů, které členský stát identifikace zašle ostatním členským státům:

- Kolonka 17: datum zahájení používání režimu

  Jedná se o datum, k němuž osoba povinná k dani začne režim používat.

- Kolonka 18: datum žádosti osoby povinné k dani o registraci v rámci režimu

  Jedná se o datum, k němuž osoba povinná k dani členskému státu identifikace oznámí, že chce začít používat režim, a k němuž jsou zaslány požadované informace. V praxi je to datum, k němuž osoba povinná k dani uvede veškeré požadované identifikační údaje na internetovém portálu.

- Kolonka 19: datum rozhodnutí členského státu identifikace o registraci

  Jedná se o datum, k němuž členský stát identifikace po ověření platnosti informací, které osoba povinná k dani poskytla, vydá rozhodnutí o registraci osoby povinné k dani k používání zjednodušeného jednoho správního místa.

Členský stát identifikace potvrdí osobě povinné k dani datum rozhodnutí o registraci elektronickými prostředky (toto může být případně k dispozici na internetovém portálu zjednodušeného jednoho správního místa).

6) Co dělat v případě, má-li osoba povinná k dani stálé provozovny v jiných členských státech?

   Jestliže má osoba povinná k dani, která používá režim Unie, stálé provozovny mimo členský stát identifikace, musí identifikační údaje pro zjednodušené jedno správní místo obsahovat identifikační číslo pro DPH nebo daňové registrační číslo a název a adresu každé stálé provozovny v jiných členských státech. Tento požadavek platí bez ohledu na to, zda bude stálá provozovna poskytovat telekomunikační služby, služby rozhlasového a televizního vysílání nebo elektronické služby, či nikoli. Požadavky na tyto informace jsou uvedeny v kolonkách 13.1 a 14.1 v příloze 2.

   V rámci režimu Unie musí být mimoto v identifikačních údajích pro zjednodušené jedno správní místo v případě, je-li osoba povinná k dani registrována k DPH v jiném členském státě, není však v tomto členském státě usazena (jelikož má například povinnost registrovat se při prodeji zboží na dálku), uvedeno toto identifikační číslo pro DPH (kolonka 15.1 v příloze 2).

   Má-li osoba povinná k dani sídlo ekonomické činnosti či provozovnu v EU nebo má-li jinak povinnost registrovat se k DPH v EU, nemůže využívat režim mimo Unii.

7) Může osoba povinná k dani identifikační údaje změnit?

   Osoba povinná k dani má zákonnou povinnost informovat členský stát identifikace o změnách identifikačních údajů, a to nejpozději desátý den měsíce následujícího po měsíci, v němž došlo ke změně.

Změny se mohou týkat určitých prvků identifikačních údajů, jako jsou adresy, e-mailové adresy, kontaktní údaje, seznam stálých provozoven, seznam identifikačních čísel pro DPH v jiných členských státech atd., individuální identifikační číslo pro DPH však změnit nelze. Členské státy přesně stanoví, jaké změny identifikačních údajů lze provádět a jakým způsobem.

8) Co se děje s těmito změnami?

Identifikační údaje, včetně případných změn těchto údajů, jsou uchovávány v databázi členského státu identifikace. K těmto údajům mají na žádost přístup všechny členské státy.

9) Jak se zachází se skupinou pro účely DPH?

Ačkoli se uznává, že členské státy upravují skupiny pro účely DPH na vnitrostátní úrovni různými způsoby, jako praktické řešení pro zvláštní situaci zjednodušeného jednoho správního místa se se skupinou pro účely DPH zachází takto:

- Skupina pro účely DPH může využívat zjednodušené jedno správní místo, při registraci však musí uvést, že se jedná o skupinu pro účely DPH, a to v kolonce 20 identifikačních údajů.

- Skupina pro účely DPH se registruje pod identifikačním číslem pro DPH, pomocí něhož je zaregistrována pro domácí poskytování služeb; jsou-li na vnitrostátní úrovni členům skupiny přidělena zvláštní čísla, musí být skupině pro účely DPH přiděleno jediné číslo, které se použije při registraci k používání zjednodušeného jednoho správního místa[2].

- Jestliže člen skupiny pro účely DPH má nebo bude mít stálou provozovnu v jiném členském státě, jsou pro účely registrace k používání zjednodušeného jednoho správního místa vazby s touto stálou provozovnou přerušeny a služby poskytnuté z této stálé provozovny nelze uvést v daňovém přiznání skupiny pro účely DPH v rámci zjednodušeného jednoho správního místa.

- Obdobně platí, že služby poskytnuté skupinou pro účely DPH do členského státu této stálé provozovny budou uvedeny v daňovém přiznání v rámci zjednodušeného jednoho správního místa, a nikoli ve vnitrostátním daňovém přiznání této stálé provozovny.

- Skupina pro účely DPH proto nemůže při registraci k používání zjednodušeného jednoho správního místa zahrnout stálé provozovny v jiných členských státech.

Komisi je známo, že Soudní dvůr Evropské unie projednává případy týkající se skupin pro účely DPH, a tyto pokyny mohou být na základě rozsudku Soudního dvora revidovány.

[2] Tím může být nové číslo, nebo existující číslo, které již bylo přiděleno určitému členu skupiny.

10) Registrace před 1. lednem 2015

Členské státy zpřístupní postupy registrace osobám povinným k dani od 1. října 2014. Důvodem je snaha zamezit situaci, kdy se vysoký počet osob povinných k dani registruje k používání zjednodušeného jednoho správního místa dne 1. ledna 2015. Jestliže se osoba povinná k dani registruje v období od 1. října 2014 do 31. prosince 2014, nabude registrace účinku ode dne 1. ledna 2015.

11) Osoby povinné k dani mimo EU, které již používají systém DPH na elektronické služby (VoeS)

V případě režimu mimo Unii si osoby povinné k dani, které již jsou zaregistrovány v systému VoeS, ponechají své stávající individuální identifikační číslo pro DPH.

12) Dobrovolná změna členského státu identifikace v případech, kdy nedojde ke změně místa sídla ekonomické činnosti ani provozovny či provozoven

Osoba povinná k dani používající režim Unie může změnit svůj členský stát identifikace tím, že si zvolí jiný členský stát, v němž má stálou provozovnu, za předpokladu, že nemá v EU sídlo ekonomické činnosti. V tomto případě je osoba povinná k dani tímto rozhodnutím vázána pro dotyčný kalendářní rok a pro dva následující kalendářní roky (viz čl. 369a odst. 2 směrnice o DPH).

Osoba povinná k dani používající režim mimo Unii může svůj členský stát identifikace změnit kdykoli bez příslušného období pozastavení.

Každopádně se jedná o dobrovolné zrušení registrace, po němž následuje nová registrace. Osoba povinná k dani proto musí zrušit registraci ve starém členském státě identifikace a dodržet postup registrace v novém členském státě identifikace v souladu s běžnými pravidly.

Část 1b – Zrušení registrace / vynětí

Souvislosti

Osoba povinná k dani může režim přestat používat dobrovolně (zrušení registrace), nebo může být z režimu vyňata členským státem identifikace. V závislosti na důvodech zrušení registrace nebo vynětí může být osobě povinné k dani znemožněno používat po určitou dobu dotyčný konkrétní režim (režim Unie nebo režim mimo Unii), či oba režimy. Tato doba se nazývá karanténní lhůtou.

Konkrétní údaje

Zrušení registrace

1) Jak může osoba povinná k dani zrušit registraci k používání zjednodušeného jednoho správního místa?

Za účelem zrušení registrace k režimu musí osoba povinná k dani členský stát identifikace informovat nejméně patnáct dnů před skončením kalendářního čtvrtletí před čtvrtletím, v němž chce režim přestat používat. Pokud chce tudíž osoba povinná k dani zrušit registraci k režimu ode dne 1. července, musí členský stát identifikace informovat před 15. červnem.

Členské státy zavedou vlastní postupy pro oznamování úmyslu zrušit registraci k režimu, toto se však musí provádět elektronicky.

Jakmile osoba povinná k dani přestane režim používat, plní své povinnosti související s poskytnutím telekomunikačních služeb, služeb rozhlasového a televizního vysílání nebo elektronických služeb, z nichž vznikne po dni ukončení daňová povinnost, v členském státě či státech spotřeby.

Je důležité uvést, že v tomto případě je osoba povinná k dani vyňata z používání režimu, který přestala používat v některém členském státě, po dobu dvou kalendářních čtvrtletí.

2) Co se stane v případě, že osoba povinná k dani přemístí své sídlo ekonomické činnosti nebo stálou provozovnu z členského státu identifikace do jiného členského státu?

Jestliže osoba povinná k dani přemístí své sídlo ekonomické činnosti z jednoho členského státu do jiného nebo přestane být usazena v členském státě identifikace, chce však nadále režim používat z členského státu, v němž má jinou stálou provozovnu, musí tato osoba povinná k dani zrušit registraci k režimu v jednom členském státě a zaregistrovat se k režimu v jiném členském státě.

V tomto případě bude datem zrušení registrace / nové registrace datum změny (tj. datum, kdy je uzavřeno sídlo v členském státě identifikace) a nepoužije se žádná karanténní lhůta. Osoba povinná k dani však musí oba členské státy (starý členský stát identifikace i nový

členský stát identifikace) o změně informovat nejpozději do desátého dne měsíce následujícího po měsíci, v němž došlo ke změně.
Osoba povinná k dani je například usazena ve Spojeném království a zaregistrovala se k používání zjednodušeného jednoho správního místa ve Spojeném království ode dne 1. ledna 2015. Dne 21. března 2017 přemístí po restrukturalizaci své sídlo ekonomické činnosti do Francie. Aby mohla zjednodušené jedno správní místo používat i nadále, musí tato osoba povinná k dani zrušit registraci k používání zjednodušeného jednoho správního místa ve Spojeném království a zaregistrovat se k jeho používání ve Francii. Datem zrušení registrace ve Spojeném království a registrace ve Francii je 21. březen 2017[3]. Osoba povinná k dani musí oba členské státy o změně informovat do 10. dubna 2017.

Neinformování obou členských států v této lhůtě bude mít za následek, že s ohledem na služby poskytnuté ode dne 21. března 2017 se osoba povinná k dani bude muset registrovat a vyúčtovat DPH v každém členském státě, v němž se nacházejí příjemci služeb, a uplatní se karanténní lhůta podle běžných pravidel.

Stejný postup se použije v případech, kdy osoba povinná k dani přejde z režimu Unie na režim mimo Unii (či naopak).

Vynětí

Osoba povinná k dani bude z režimu vyňata z těchto důvodů:

- tato osoba oznámí, že již telekomunikační služby, služby rozhlasového a televizního vysílání nebo elektronické služby neposkytuje;
- lze mít za to, že její činnosti v rámci zvláštních režimů skončily,
    - pokud po dobu osmi po sobě následujících kalendářních čtvrtletí neposkytla službu, na kterou se zvláštní režim vztahuje;
- již nesplňuje podmínky nezbytné pro používání režimu (osoba povinná k dani používající <u>režim mimo Unii</u> se musí například následně registrovat v určitém členském státě);
- soustavně porušuje pravidla související s daným režimem – tak je tomu <u>přinejmenším</u> v těchto případech:
    - osobě povinné k dani byly zaslány upomínky týkající se podání přiznání k dani za tři bezprostředně předcházející kalendářní čtvrtletí a přiznání k dani za každé z těchto čtvrtletí nebylo podáno do deseti dnů po odeslání upomínky;
    - osobě povinné k dani byly zaslány upomínky týkající se platby za tři bezprostředně předcházející kalendářní čtvrtletí a osoba povinná k dani neuhradila v plné výši přiznanou daň do deseti dnů po odeslání upomínky, s výjimkou případů, kdy je zbývající neuhrazená částka nižší než 100 EUR za každé přiznání;
    - osoba povinná k dani elektronicky nezpřístupnila členskému státu identifikace nebo členskému státu spotřeby záznamy do jednoho měsíce po následné upomínce ze strany členského státu identifikace.

[3] Služby poskytnuté dne 21. března 2017 budou uvedeny v přiznání k dani v rámci zjednodušeného jednoho správního místa ve Francii.

Zatímco o vynětí osoby povinné k dani může být členský stát identifikace požádán kterýmkoli členským státem, o vynětí může rozhodnout pouze členský stát identifikace. Osoba povinná k dani může proti rozhodnutí o vynětí podat opravný prostředek podle vnitrostátních postupů, které se používají v členském státě identifikace.

Karanténní lhůta

Karanténní lhůta je doba, během níž je osoba povinná k dani vyňata z používání jednoho či obou režimů v rámci zjednodušeného jednoho správního místa. Karanténní lhůta se použije pouze v těchto případech:

a. osoba povinná k dani členskému státu identifikace oznámí, že již neposkytuje telekomunikační služby, služby rozhlasového a televizního vysílání nebo elektronické služby – ode dne ukončení běží karanténní lhůta v délce dvou kalendářních čtvrtletí. Karanténa se vztahuje pouze na režim, k němuž byla osoba povinná k dani registrována;

b. osoba povinná k dani přestane režim používat dobrovolně – ode dne ukončení běží karanténní lhůta v délce dvou kalendářních čtvrtletí. Karanténa se vztahuje pouze na režim, k němuž byla osoba povinná k dani registrována;

c. osoba povinná k dani soustavně porušuje pravidla související s daným režimem – ode dne ukončení běží karanténní lhůta v délce osmi kalendářních čtvrtletí. Tato karanténa se vztahuje na oba režimy;

d. osoba povinná k dani je vyňata, jelikož již nesplňuje podmínky nezbytné pro používání příslušného zvláštního režimu – nepoužije se žádná karanténní lhůta;

e. má se za to, že osoba povinná k dani ukončila činnost, na niž se vztahuje zvláštní režim, jelikož neposkytla službu, na kterou se režim vztahuje, po dobu osmi po sobě následujících kalendářních čtvrtletí – nepoužije se žádná karanténní lhůta.

Datum, k němuž vynětí nabude účinku

Přestane-li osoba povinná k dani režim používat dobrovolně, nabude ukončení účinku od prvního dne dalšího kalendářního čtvrtletí.

Pokud osoba povinná k dani členskému státu identifikace oznámí, že již neposkytuje telekomunikační služby, služby rozhlasového a televizního vysílání nebo elektronické služby, nebo pokud soustavně porušuje pravidla související se zvláštním režimem, nabývá vynětí účinku od prvního dne kalendářního čtvrtletí následujícího po dni, kdy je rozhodnutí o vynětí zasláno elektronickými prostředky osobě povinné k dani. Je-li však důvodem vynětí změna sídla ekonomické činnosti osoby povinné k dani nebo její stálé provozovny, nabývá vynětí účinku ode dne této změny, pokud osoba povinná k dani poskytne oběma členským státům informace o změně nejpozději do desátého dne měsíce následujícího po měsíci, v němž k této změně došlo.

Část 2 – Přiznání k dani v rámci zjednodušeného jednoho správního místa

Souvislosti

Osoba povinná k dani používající některý ze zvláštních režimů musí podat elektronickými prostředky přiznání k dani v rámci zjednodušeného jednoho správního místa za každé kalendářní čtvrtletí bez ohledu na to, zda skutečně poskytla telekomunikační služby, služby rozhlasového a televizního vysílání nebo elektronické služby (pokud nebyly v daném čtvrtletí poskytnuty v EU žádné služby, podává se „nulové přiznání k dani"). Přiznání k dani v rámci zjednodušeného jednoho správního místa musí být podáno (a související platba musí být provedena) do dvaceti dnů od konce období, jehož se přiznání k dani týká.

Přiznání k dani v rámci zjednodušeného jednoho správního místa obsahuje údaje o službách poskytnutých příjemcům v každém členském státě spotřeby osobou povinnou k dani používající daný režim a v případě režimu Unie každou stálou provozovnou.

Členský stát identifikace rozdělí přiznání k dani v rámci zjednodušeného jednoho správního místa podle členských států spotřeby a zašle příslušné údaje jednotlivým členským státům spotřeby a usazení.

Členský stát identifikace vytvoří pro každé přiznání k dani v rámci zjednodušeného jednoho správního místa jedinečné referenční číslo a sdělí toto číslo osobě povinné k dani. Toto číslo je důležité, jelikož je osoba povinná k dani musí uvést při provádění příslušné platby.

Konkrétní údaje

1) Jaké poskytnuté služby se uvádějí v přiznání k dani v rámci zjednodušeného jednoho správního místa?

   Informace, které musí být uvedeny v přiznání k dani v rámci zjednodušeného jednoho správního místa, se týkají služeb poskytnutých v režimu zjednodušeného jednoho správního místa, tj. telekomunikačních služeb, služeb rozhlasového a televizního vysílání a elektronických služeb poskytnutých osobám nepovinným k dani. V případě <u>režimu mimo Unii</u> se jedná o všechny služby poskytnuté v EU v rámci režimu (včetně služeb poskytnutých v členském státě identifikace).

   V případě <u>režimu Unie</u> se jedná o všechny služby poskytnuté sídlem ekonomické činnosti nebo některou ze stálých provozoven v členském státě spotřeby.

   Je třeba zmínit, že má-li osoba povinná k dani v určitém členském státě sídlo ekonomické činnosti nebo stálou provozovnu, jsou <u>všechny</u> telekomunikační služby, služby rozhlasového a televizního vysílání nebo elektronické služby poskytnuté touto osobou povinnou k dani soukromým příjemcům v tomto členském státě přiznány prostřednictvím vnitrostátního daňového přiznání sídla ekonomické činnosti nebo stálé provozovny, a nikoli v rámci zjednodušeného jednoho správního místa. To se vztahuje

na služby poskytnuté provozovnami osob povinných k dani mimo členský stát, jakož i provozovnou v daném členském státě. Toto neplatí pro členské státy, v nichž je osoba povinná k dani registrována k DPH, nemá v něm však žádnou stálou provozovnu.

Níže je uveden příklad:

- Osoba povinná k dani A má své ústředí ve Spojeném království a stálé provozovny ve Francii a Belgii.
- Ústředí poskytuje telekomunikační služby soukromým osobám ve Francii a Německu.
- Stálá provozovna v Belgii poskytuje telekomunikační služby soukromým osobám ve Francii a Německu.
- Osoba povinná k dani A uvede služby poskytnuté v Německu v přiznání k dani v rámci zjednodušeného jednoho správního místa ve Spojeném království, služby poskytnuté ve Francii však musí uvést ve vnitrostátním daňovém přiznání stálé provozovny ve Francii.

2) Kdy je nutno podat přiznání k dani v rámci zjednodušeného jednoho správního místa?

Osoba povinná k dani musí daňové přiznání v rámci zjednodušeného jednoho správního místa podat elektronicky členskému státu identifikace do dvaceti dnů od skončení zdaňovacího období.

Zdaňovacím obdobím je jedno kalendářní čtvrtletí, takže prvním obdobím je období od 1. ledna do 31. března, druhým obdobím období od 1. dubna do 30. června, třetím obdobím období od 1. července do 30. září a čtvrtým obdobím období od 1. října do 31. prosince.

Příslušnými daty pro podání přiznání k dani za jednotlivá období je proto 20. duben, 20. červenec, 20. říjen a 20. leden.

Jestliže toto datum připadá na víkend nebo státní svátek, lhůta pro podání přiznání k dani se nemění.

Osoba povinná k dani nesmí podat přiznání k dani v rámci zjednodušeného jednoho správního místa před koncem zdaňovacího období.

3) Co se stane v případě, není-li přiznání k dani v rámci zjednodušeného jednoho správního místa podáno včas?

Nepodá-li osoba povinná k dani daňové přiznání do 30 dnů od skončení zdaňovacího období, vydá členský stát identifikace elektronickými prostředky upomínku týkající se povinnosti osoby povinné k dani podat daňové přiznání a provést platbu.

Případné další upomínky vystaví členský stát nebo státy spotřeby. Bez ohledu na vysvětlení uvedené v bodě 17 je přiznání k dani podáno vždy elektronicky členskému státu identifikace. Veškeré sankce či poplatky v souvislosti s pozdním podáním přiznání k dani spadají do pravomoci členského státu spotřeby v souladu s jeho pravidly a postupy.

Je třeba mít na paměti, že pokud osoba povinná k dani obdrží upomínku za tři po sobě následující čtvrtletí a nepodá přiznání k dani do deseti dnů od obdržení každé vydané upomínky, bude se mít za to, že soustavně porušuje pravidla daného režimu, a bude proto vyňata.

4) Co konkrétně je uvedeno v přiznání k dani v rámci zjednodušeného jednoho správního místa?

Přesné údaje jsou uvedeny v příloze III prováděcího nařízení Komise č. 815/2012 (tato příloha je zkopírována v příloze 3). Pro každý členský stát spotřeby musí osoba povinná k dani uvést veškeré poskytnuté služby se základní sazbou a sníženou sazbou[4] a výši daně pro základní a sníženou sazbu (sazby DPH pro každý členský stát zveřejní Komise).

- Část 1 přiznání k dani v rámci zjednodušeného jednoho správního místa obsahuje obecné informace. Jedinečným referenčním číslem je číslo přidělené tomuto daňovému přiznání členským státem identifikace.

- Část 2 přiznání k dani v rámci zjednodušeného jednoho správního místa obsahuje specifické informace týkající se každého členského státu spotřeby.

    - Část 2a se týká informací o členském státě identifikace. V případě režimu Unie se jedná o služby poskytnuté ze sídla ekonomické činnosti nebo stálé provozovny v členském státě identifikace do daného členského státu spotřeby. V případě režimu mimo Unii se jedná o veškeré služby poskytnuté do daného členského státu spotřeby.

    - Část 2b se týká pouze režimu Unie a souvisí se službami poskytnutými do téhož členského státu spotřeby osobami povinnými k dani mimo členský stát identifikace (tj. stálé provozovny v jiných členských státech).

    - Část 2c udává celkový součet všech služeb poskytnutých ze všech provozoven do daného členského státu spotřeby a opět se týká pouze režimu Unie.

Pokud například osoba povinná k dani poskytuje služby ve třech členských státech spotřeby, musí vyplnit část 2 přiznání k dani v rámci zjednodušeného jednoho správního místa třikrát, jednou pro každý členský stát spotřeby.

5) Co se v přiznání k dani v rámci zjednodušeného jednoho správního místa neuvádí?

Jestliže osoba povinná k dani neposkytla v daném zdaňovacím období v konkrétním členském státě spotřeby žádné služby v rámci zjednodušeného jednoho správního místa, pak nemusí tento členský stát spotřeby uvést ve svém přiznání k dani v rámci

[4] V některých případech se mohou v přiznání k dani vyžadovat více než dvě sazby DPH. Tak tomu může být například tehdy, pokud členský stát v průběhu zdaňovacího období příslušnou sazbu DPH změnil.

zjednodušeného jednoho správního místa, a to bez ohledu na to, zda dříve v tomto členském státě spotřeby služby poskytovala.

V prvním čtvrtletí poskytuje například osoba povinná k dani usazená v Německu služby v Itálii a ve Spojeném království a vyplní část 2 přiznání k dani dvakrát, jednou pro služby poskytnuté v Itálii a jednou pro služby poskytnuté ve Spojeném království. V následujícím čtvrtletí poskytne tatáž osoba povinná k dani služby pouze v Itálii. Pak musí tato osoba povinná k dani vyplnit část 2 daňového přiznání pouze jednou, a to pro služby poskytnuté v Itálii. „Nulové“ poskytování služeb ve Spojeném království nemusí být v části 2 přiznání k dani vyplněno.

V přiznání k dani v rámci zjednodušeného jednoho správního místa nemusí být mimoto uvedeny poskytnuté služby, které jsou v určitém členském státě spotřeby vyňaty a k nimž mohou patřit určité služby v oblasti elektronického hraní zábavných her (e-gambling) nebo elektronického vzdělávání (e-learning).

6) Co je to jedinečné referenční číslo?

Jakmile osoba povinná k dani podá daňové přiznání v rámci zjednodušeného jednoho správního místa, bude jí sděleno jedinečné referenční číslo daňového přiznání. Toto číslo musí osoba povinná k dani uvést při provádění příslušné platby. Číslo sestává z kódu země pro členský stát identifikace, individuálního identifikačního čísla pro DPH přiděleného osobě povinné k dani a zdaňovacího období.

7) Může osoba povinná k dani v daňovém přiznání v rámci zjednodušeného jednoho správního místa kompenzovat zaplacenou a přijatou DPH u provozních výdajů vzniklých v členském státě spotřeby?

Nikoli. DPH u provozních výdajů vzniklých v členském státě spotřeby nelze započítat proti DPH z poskytnutých služeb uvedených v přiznání k dani v rámci zjednodušeného jednoho správního místa. Tyto výdaje je nutno v případě <u>režimu Unie</u> uplatnit prostřednictvím elektronického mechanismu vrácení DPH (podle směrnice Rady 2008/9/ES), nebo v případě <u>režimu mimo Unii</u> podle třinácté směrnice o DPH (směrnice Rady 86/560/EHS), či prostřednictvím vnitrostátního daňového přiznání, je-li osoba povinná k dani registrována (nikoli však usazena) v členském státě spotřeby.

8) Co se stane v případě, nejsou-li v určitém čtvrtletí poskytnuty služby v žádném členském státě spotřeby?

Pokud osoba povinná k dani neposkytne v EU v určitém čtvrtletí žádné služby v rámci zjednodušeného jednoho správního místa, musí podat „nulové přiznání k dani“.

„Nulovým přiznáním k dani“ se v praxi rozumí toto: v případě <u>režimu Unie</u> musí osoba povinná k dani vyplnit v přiznání k dani v rámci zjednodušeného jednoho správního místa (viz příloha 3) kolonky 1 (individuální identifikační číslo pro DPH), 2 (zdaňovací období pro účely DPH) a 21 (celková výše daně splatná všemi provozovnami = nula) a v případě <u>režimu mimo Unii</u> musí vyplnit kolonky 1, 2 a 11 (celková výše splatné daně = nula).

9) Může osoba povinná k dani daňové přiznání opravit?

Veškeré úpravy musí být provedeny prostřednictvím opravy původního daňového přiznání, a nikoli změnou následných přiznání k dani.

Členský stát identifikace osobám povinným k dani umožní provést opravy přiznání k dani v rámci zjednodušeného jednoho správního místa elektronicky do tří let ode dne, k němuž mělo být podáno původní přiznání k dani[5]. Členský stát identifikace poté zašle tuto opravu dotyčnému členskému státu nebo státům spotřeby. Dodatečnou platbu, která má být uhrazena členskému státu nebo státům spotřeby, odvede osoba povinná k dani členskému státu identifikace za účelem rozdělení. Má-li změna za následek vrácení DPH z členského státu nebo států spotřeby, bude příslušná částka osobě povinné k dani zaplacena přímo tímto členským státem nebo státy.

Členský stát spotřeby však může v souladu se svými vnitrostátními pravidly uznat opravy po uplynutí této tříleté lhůty, přičemž v tomto případě se osoba povinná k dani musí obrátit přímo na členský stát spotřeby. Tyto opravy nejsou součástí režimu zjednodušeného jednoho správního místa.

10) Co se stane v případě, je-li v následujícím čtvrtletí uplatněn dobropis?

Dobropis by měl být vyřešen úpravou přiznání k dani v rámci zjednodušeného jednoho správního místa za období, v němž bylo přiznáno poskytnutí služby.

11) Může osoba povinná k dani podat negativní daňové přiznání?

Nikoli. V případě uplatnění dobropisu nebo částečného uhrazení či neuhrazení příslušné částky (s přihlédnutím k pravidlům členského státu spotřeby týkajícím se odpuštění nedobytných pohledávek) musí být provedena úprava přiznání k dani v rámci zjednodušeného jednoho správního místa, v němž bylo uvedeno původní poskytnutí služby.

12) Kdo má přístup k údajům z přiznání k dani v rámci zjednodušeného jednoho správního místa?

Členský stát identifikace uchovává údaje z přiznání k dani v rámci zjednodušeného jednoho správního místa v databázi, která je přístupná příslušným orgánům všech členských států.

13) V jaké měně musí být vyhotoveno přiznání k dani v rámci zjednodušeného jednoho správního místa?

Přiznání k dani v rámci zjednodušeného jednoho správního místa by mělo být vyhotoveno v eurech, ačkoli členské státy identifikace, které nepřijaly euro, mohou požadovat, aby bylo přiznání k dani v rámci zjednodušeného jednoho správního místa vyhotoveno v jejich národní měně. Pokud však zasílají údaje z přiznání k dani jiným členským státům, bude příslušná částka přepočítána na eura s použitím směnného kurzu zveřejněného Evropskou centrální bankou poslední den vykazovaného období.

[5] To platí i v případě, kdy osoba povinná k dani mezitím přestala režim používat.

14) Lze uložit rozpracované přiznání k dani v rámci zjednodušeného jednoho správního místa?

Ano. Internetové portály členských států osobám povinným k dani umožní uložit přiznání k dani v rámci zjednodušeného jednoho správního místa za účelem jeho pozdějšího dokončení.

15) Je možný elektronický přenos souborů?

Ano, internetové portály členských států umožní přenášet údaje z přiznání k dani v rámci zjednodušeného jednoho správního místa prostřednictvím elektronického přenosu souborů.

16) Mohou přiznání k dani v rámci zjednodušeného jednoho správního místa podávat zástupci?

Zástupci budou moci podávat přiznání k dani v rámci zjednodušeného jednoho správního místa jménem svých zákazníků v souladu s pravidly a postupy členského státu identifikace.

17) Co se stane v případě, nebylo-li přiznání k dani v rámci zjednodušeného jednoho správního místa podáno?

Nebylo-li navzdory upomínkám členských států podáno přiznání k dani v rámci zjednodušeného jednoho správního místa, může osoba povinná k dani podat daňové přiznání členskému státu identifikace ještě po dobu tří let ode dne, k němuž mělo být přiznání k dani podáno. Jestliže osoba povinná k dani podá daňové přiznání po tomto dni, musí být toto daňové přiznání podáno přímo příslušnému členskému státu nebo státům spotřeby.

Část 3: Platby

Souvislosti

Osoba povinná k dani odvede splatnou daň členskému státu identifikace. Uhradí jednu částku za celé přiznání k dani (tj. pro všechny členské státy spotřeby). Členský stát identifikace poté rozdělí příslušnou částku jednotlivým členským státům spotřeby. V rámci režimu Unie si členský stát identifikace ponechá do dne 31. prosince 2018 (doba zadržení) určitý procentní podíl této peněžní částky.

Konkrétní údaje

1) Jak provádí osoba povinná k dani platby členskému státu identifikace?

   Členský stát identifikace stanoví způsob, jakým má osoba povinná k dani platbu provést. Při platbě musí být uvedeno referenční číslo přiznání k dani v rámci zjednodušeného jednoho správního místa (tj. jedinečné referenční číslo přidělené členským státem identifikace).

2) Kdy musí osoba povinná k dani odvést dlužnou daň?

   Platbu je nutno provést při podání přiznání k dani v rámci zjednodušeného jednoho správního místa, a to s uvedením jedinečného referenčního čísla tohoto daňového přiznání. Není-li však platba provedena při podání přiznání k dani, měla by být daň odvedena nejpozději ke dni, k němuž mělo být přiznání k dani podáno. Jestliže osoba povinná k dani například podá daňové přiznání v rámci zjednodušeného jednoho správního místa desátý den měsíce následujícího po skončení zdaňovacího období, musí platbu provést do dvacátého dne tohoto měsíce.

   Osoba povinná k dani by si měla být vědoma toho, že se platba považuje za provedenou ke dni, kdy je připsána na bankovní účet členského státu identifikace. Členský stát identifikace nemůže v souvislosti s platbami v rámci zjednodušeného jednoho správního místa povolit splátkové kalendáře či podobné mechanismy pro opožděné platby.

3) Co se stane v případě, není-li platba provedena?

   Jestliže osoba povinná k dani platbu neprovede nebo neuhradí příslušnou částku v plné výši, zašle jí členský stát identifikace elektronicky upomínku desátý den po dni, k němuž měla být platba provedena.

   Je třeba mít na paměti, že pokud osoba povinná k dani obdrží od členského státu identifikace upomínku za tři po sobě následující čtvrtletí a neuhradí daň v plné výši do deseti dnů po odeslání příslušné upomínky, bude se mít za to, že soustavně porušuje pravidla režimu a bude vyňata, s výjimkou případů, kdy je zbývající neuhrazená částka nižší než 100 EUR za každé čtvrtletí.

4) Co se stane, pokud osoba povinná k dani ani poté daň neodvede?

Za následné upomínky a kroky k vybrání daně nese odpovědnost členský stát spotřeby. Pokud upomínku zašle členský stát spotřeby, nemůže již osoba povinná k dani odvést dlužnou daň členskému státu identifikace, nýbrž ji musí odvést přímo členskému státu spotřeby. Jestliže osoba povinná k dani navzdory tomu zaplatí příslušnou částku členskému státu identifikace, nebude tato částka členským státem identifikace předána členskému státu spotřeby, nýbrž bude vrácena osobě povinné k dani.

Veškeré sankce a poplatky v souvislosti s pozdní platbou spadají mimo systém zjednodušeného jednoho správního místa a nese za ně odpovědnost členský stát spotřeby v souladu se svými pravidly a postupy.

5) Co se stane v případě přeplatku daně?

Existují dva případy přeplatku:

- Jakmile členský stát identifikace obdrží platbu, porovná ji s přiznáním k dani. Jestliže tento členský stát zjistí, že částka uhrazená osobou povinnou k dani je vyšší než částka uvedená v přiznání k dani, vrátí přeplatek osobě povinné k dani v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy a postupy.

- Jestliže osoba povinná k dani zjistí, že přiznání k dani je chybné a provede opravu, která má za následek přeplatek, pak v případě, je-li oprava provedena dříve, než členský stát identifikace rozdělil příslušnou částku mezi členské státy spotřeby, vrátí přeplatek členský stát identifikace. Je-li oprava provedena poté, co členský stát identifikace rozdělil příslušnou částku mezi členské státy spotřeby, vrátí přeplatek osobě povinné k dani přímo členský stát spotřeby podle svých vnitrostátních právních předpisů a postupů (pokud tento členský stát s opravou souhlasí). Do 31. prosince 2018 vrátí přímo osobě povinné k dani zadrženou částku přeplatku rovněž členský stát identifikace podle svých vnitrostátních právních předpisů a postupů, jakmile členský stát spotřeby změnu schválí[6].

Ačkoli o tom rozhodují vnitrostátní správní orgány, Komise doporučuje, aby byly přeplatky osobě povinné k dani vráceny do 30 dnů ode dne, kdy daňová správa opravu schválila. Částku, která má být vrácena, lze rovněž započítat proti jiným závazkům vůči dotčenému členskému státu spotřeby, umožňují-li to vnitrostátní právní předpisy.

6) Co se stane v případě, pokud osoba povinná k dani opraví daňové přiznání v rámci zjednodušeného jednoho správního místa tak, že s ohledem na jeden členský stát existuje přeplatek, zatímco s ohledem na jiný členský stát existuje nedoplatek ve stejné výši?

[6] Členský stát spotřeby informuje členský stát identifikace o provedení těchto vratek.

Jakmile je oprava schválena, musí členský stát, s ohledem na nějž existuje přeplatek, vrátit příslušnou částku přímo osobě povinné k dani, a to na základě informací z opraveného daňového přiznání v rámci zjednodušeného jednoho správního místa. Osoba povinná k dani musí odvést splatnou daň členskému státu, s ohledem na nějž existuje nedoplatek, prostřednictvím zjednodušeného jednoho správního místa při provedení opravy. Obdržel-li členský stát identifikace na základě přiznání k dani, s ohledem na něž se následně zjistí, že je nesprávné, od osoby povinné k dani určitou částku (např. kvůli opravě) a nerozdělil-li dosud příslušnou částku mezi členské státy spotřeby, vrátí dotyčné osobě povinné k dani přeplatek přímo členský stát identifikace.

7) Přiřazení platby k přiznání k dani v rámci zjednodušeného jednoho správního místa pomocí jedinečného referenčního čísla

Každé přiznání k dani v rámci zjednodušeného jednoho správního místa má jedinečné referenční číslo, proto je nutné při provádění platby uvést odkaz na toto číslo. Provede-li osoba povinná k dani platbu bez uvedení odkazu na toto číslo nebo neodpovídá-li referenční číslo žádnému přiznání k dani v rámci zjednodušeného jednoho správního místa, k němuž dosud neproběhla platba, může členský stát identifikace podniknout určité kroky k objasnění záležitosti. Jestliže tak neučiní nebo není-li záležitost vyřešena, bude platba vrácena osobě povinné k dani a bude se mít za to, že tato osoba provedla platbu pozdě, nejsou-li při opětovném provedení platby dodrženy lhůty.

8) Co se děje během doby zadržení?

V případě přiznání k dani v rámci zjednodušeného jednoho správního místa v období od 1. ledna 2015 do 31. prosince 2016 si členský stát identifikace ponechá 30 % z plateb daně, které mají být členským státům spotřeby převedeny v rámci režimu Unie. V období od 1. ledna 2017 do 31. prosince 2018 činí tento procentní podíl 15 %, načež od 1. ledna 2019 klesne na 0 %.

Jedná se o zádržné pouze u plateb mezi členskými státy; neovlivňuje výši daně, kterou má osoba povinná k dani uhradit. Osoba povinná k dani by však měla být informována o tom, že v případě vratky v důsledku opravy během doby zadržení může obdržet platby od členského státu nebo států spotřeby i od členského státu identifikace.

Část 4: Různé informace

Záznamy

1) Jaké záznamy musí osoba povinná k dani vést?

Záznamy, které musí osoba povinná k dani vést, jsou stanoveny v nařízení Rady č. 967/2012 (článek 63c). K těmto záznamům patří obecné informace, jako je členský stát spotřeby, druh poskytnuté služby, datum poskytnutí služby a výše splatné daně, avšak rovněž konkrétnější informace, například údaje o veškerých platbách na účet a informace použité ke stanovení místa, kde je příjemce usazen nebo kde má bydliště nebo kde se obvykle zdržuje.

2) Jak dlouho musí být záznamy uchovávány?

Tyto záznamy musí být uchovávány po dobu deseti let od konce roku, v němž se uskutečnilo plnění, a to i v případě, že osoby povinné k dani přestaly režim používat.

3) Jakým způsobem zpřístupňuje osoba povinná k dani tyto záznamy správci daně?

Tyto záznamy musí být na žádost neprodleně zpřístupněny členskému státu identifikace či členskému státu spotřeby elektronickými prostředky. Informace o způsobu zpřístupnění záznamů v praxi poskytne členský stát při jejich vyžádání.

Je třeba mít na paměti, že neposkytnutí těchto záznamů do jednoho měsíce po obdržení upomínky od členského státu identifikace se bude pokládat za soustavné porušování pravidel souvisejících s režimem a bude mít za následek vynětí z režimu.

Fakturace

Co se týká faktur, použijí se pravidla členského státu spotřeby. Osoby povinné k dani proto musí zajistit, aby byly obeznámeny s příslušnými pravidly v členských státech, v nichž poskytují příjemcům služby. Informace o pravidlech členských států týkajících se fakturace budou zpřístupněny rovněž na internetových stránkách Komise.

Odpuštění daňové povinnosti z nedobytných pohledávek

1) Co se stane v případě, umožňuje-li členský stát spotřeby odpuštění daňové povinnosti z nedobytných pohledávek? Jak je toto vyúčtováno v rámci zjednodušeného jednoho správního místa?

Jestliže příjemce služby osobě povinné k dani za danou službu nezaplatí, může mít osoba povinná k dani nárok na odpuštění daňové povinnosti z nedobytných pohledávek. V těchto případech by se měl základ daně úměrně snížit. V rámci zjednodušeného jednoho správního místa by osoba povinná k dani měla provést změnu základu daně v původním daňovém přiznání v rámci zjednodušeného jednoho správního místa stejně jako u jakékoli jiné úpravy.

Členský stát spotřeby je oprávněn tuto změnu ověřit, aby zajistil, že je v souladu s jeho vnitrostátními pravidly.

Příloha 1 – Právní předpisy

- Směrnice Rady 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty (ve znění směrnice Rady 2008/8/ES),
- nařízení Rady (EU) č. 904/2010 o správní spolupráci a boji proti podvodům v oblasti daně z přidané hodnoty (přepracované znění),
- nařízení Rady (EU) č. 967/2012, kterým se mění prováděcí nařízení (EU) č. 282/2011, pokud jde o zvláštní režimy pro neusazené osoby povinné k dani, které poskytují telekomunikační služby, služby rozhlasového a televizního vysílání nebo elektronické služby osobám nepovinným k dani,
- prováděcí nařízení Komise (EU) č. 815/2012, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (EU) č. 904/2010, pokud jde o zvláštní režimy pro neusazené osoby povinné k dani, které poskytují telekomunikační služby, služby rozhlasového a televizního vysílání nebo elektronické služby osobám nepovinným k dani,
- Stálý výbor pro správní spolupráci mimoto přijal funkční a technické specifikace.

Příloha 2 – Identifikační údaje

Sloupec A	Sloupec B		Sloupec C
Číslo kolonky	**Režim mimo Unii**		**Režim Unie**
1	Individuální identifikační číslo pro DPH přidělené členským státem identifikace podle článku 362 směrnice 2006/112/ES[7]		Individuální identifikační číslo pro DPH přidělené členským státem identifikace podle článku 369d směrnice 2006/112/ES, včetně kódu země
2	vnitrostátní daňové číslo, pokud existuje		
3	název společnosti		název společnosti
4	obchodní název (názvy) společnosti, pokud se liší od názvu společnosti		obchodní název (názvy) společnosti, pokud se liší od názvu společnosti
5	úplná poštovní adresa[8]		úplná poštovní adresa[9]
6	země, v níž má osoba povinná k dani sídlo ekonomické činnosti		země, v níž má osoba povinná k dani sídlo ekonomické činnosti, pokud není v Unii
7	e-mailová adresa osoby povinné k dani		e-mailová adresa osoby povinné k dani
8	internetové stránky osoby povinné k dani, pokud existují		internetové stránky osoby povinné k dani, pokud existují
9	jméno kontaktní osoby		jméno kontaktní osoby
10	telefonní číslo		telefonní číslo
11	číslo IBAN nebo OBAN		číslo IBAN
12	číslo BIC		číslo BIC
13.1			individuální identifikační číslo (čísla) pro DPH nebo, pokud není k dispozici, daňové registrační číslo

[7] Ve formátu: Euxxxyyyyyz, kde: xxx je 3-místné číslo ISO členského státu identifikace; yyyyy je 5-místné číslo přidělené členským státem identifikace; a z je kontrolní číslice.

[8] Je třeba uvést poštovní směrovací číslo, pokud existuje.

[9] Je třeba uvést poštovní směrovací číslo, pokud existuje.

			(čísla) přidělené jiným členským státem (státy), v němž má osoba povinná k dani stálou provozovnu (provozovny)[10], kromě členského státu identifikace
14.1			úplná poštovní adresa (adresy) a obchodní název (názvy) jiných stálých provozoven[11] než v členském státě identifikace
15.1			identifikační číslo (čísla) pro DPH přidělené členským státem (státy) jako neusazené osobě povinné k dani[12]
16	elektronické prohlášení, že osoba povinná k dani není registrována k DPH v rámci Unie		
17	den zahájení používání režimu[13]		den zahájení používání režimu[14]
18	datum žádosti osoby povinné k dani o registraci v rámci režimu		datum žádosti osoby povinné k dani o registraci v rámci režimu
19	datum rozhodnutí členského státu identifikace o registraci		datum rozhodnutí členského státu identifikace o registraci
20			ukazatel, zda je osoba povinná k dani součástí skupiny pro účely DPH[15]
21	individuální identifikační číslo (čísla) pro DPH přidělené členským státem identifikace podle článku 362 nebo 369d směrnice 2006/112/ES, pokud se předtím využíval některý režim		individuální identifikační číslo (čísla) pro DPH přidělené členským státem identifikace podle článku 362 nebo 369d směrnice 2006/112/ES, pokud se předtím využíval některý režim

10 Pokud existuje více než jedna stálá provozovna, vyplní se kolonka 13.1, 13.2 atd.
11 Pokud existuje více než jedna stálá provozovna, vyplní se kolonka 14.1, 14.2 atd.
12 Pokud existuje více než jedno daňové identifikační číslo přidělené členským státem (členskými státy) jakožto neusazené osobě povinné k dani, vyplní se kolonka 15.1, 15.2 atd.
13 Ten může být v některých omezených případech před datem zaregistrování do režimu.
14 Ten může být v některých omezených případech před datem zaregistrování do režimu.
15 Jednoduchá kolonka, ve které se zaškrtává možnost ano/ne.

Příloha 3 – Údaje v přiznání k dani v rámci zjednodušeného jednoho správního místa

Část 1: Obecné informace			
Sloupec A	**Sloupec B**		**Sloupec C**
Číslo kolonky	**Režim mimo Unii**		**Režim Unie**
Jedinečné referenční číslo[16]:			
1	Individuální identifikační číslo pro DPH přidělené členským státem identifikace podle článku 362 směrnice 2006/112/ES		Individuální identifikační číslo pro DPH přidělené členským státem identifikace podle článku 369d směrnice 2006/112/ES, včetně kódu země
2	Zdaňovací období pro účely DPH[17]		Zdaňovací období pro účely DPH[18]
2a	Datum zahájení a datum ukončení období[19]		Datum zahájení a datum ukončení období[20]
3	Měna		Měna
Část 2: Pro každý členský stát spotřeby, ve kterém je DPH splatná[21]			
			2a) Služby poskytnuté ze sídla nebo stálé provozovny v členském státě identifikace
4.1	kód země členského státu spotřeby		kód země členského státu spotřeby
5.1	základní sazba DPH v členském státě spotřeby		základní sazba DPH v členském státě spotřeby
6.1	snížená sazba DPH v členském státě spotřeby		snížená sazba DPH v členském státě spotřeby

16 Jedinečné referenční číslo, přidělené členským státem identifikace, sestává z kódu země členského státu identifikace/čísla DPH/období – tj. GB/xxxxxxxxx/Q1.yy + přidejte časové razítko ke každému znění. Číslo přiděluje členský stát identifikace před přenosem přiznání do jiných dotčených členských států.

17 Vztahuje se ke kalendářním čtvrtletím: Q1.yyyy –Q2.yyyy –Q3.yyyy Q4.yyyy.

18 Vztahuje se ke kalendářním čtvrtletím: Q1.yyyy –Q2.yyyy –Q3.yyyy Q4.yyyy.

19 Vyplní se pouze v případech, kdy zdanitelná osoba předloží více než jedno přiznání k DPH za totéž čtvrtletí. Odkazuje na kalendářní dny: dd.mm.rrrr – dd.mm.rrrr.

20 Vyplní se pouze v případech, kdy zdanitelná osoba předloží více než jedno přiznání k DPH za totéž čtvrtletí. Odkazuje na kalendářní dny: dd.mm.rrrr – dd.mm.rrrr.

21 Pokud existuje více než jeden členský stát spotřeby (nebo pokud v jednom členském státě spotřeby došlo ke změně sazby DPH uprostřed kvartálu), použijte kolonky 4.2, 5.2, 6.2 atd.

7.1	základ daně pro základní sazbu		základ daně pro základní sazbu
8.1	výše daně pro základní sazbu		výše daně pro základní sazbu
9.1	základ daně pro sníženou sazbu		základ daně pro sníženou sazbu
10.1	výše daně při snížené sazbě		výše daně při snížené sazbě
11.1	celková výše splatné daně		Celková výše splatné daně za služby poskytnuté ze sídla nebo provozovny v členském státě identifikace
			2b) Služby poskytnuté z místa stálé provozovny mimo členský stát identifikace[22]
12.1			kód země členského státu spotřeby
13.1			základní sazba DPH v členském státě spotřeby
14.1			snížená sazba DPH v členském státě spotřeby
15.1			individuální identifikační číslo pro DPH, nebo pokud není k dispozici, daňové registrační číslo přidělené členským státem stálé provozovny, včetně kódu země
16.1			základ daně pro základní sazbu
17.1			výše daně, která má být odvedena při základní sazbě
18.1			základ daně pro sníženou sazbu
19.1			výše daně, která má být odvedena při snížené sazbě
20.1			celková výše splatné daně za služby poskytnuté ze stálé provozovny mimo členský stát identifikace
			2c) celkový součet za sídlo nebo stálou provozovnu v členském státě identifikace a ve všech stálých provozovnách ve všech

[22] Pokud existuje více než jedna provozovna, vyplní se kolonky 12.1.2, 13.1.2, 14.1.2 atd.

			ostatních členských státech
21.1			celková výše daně splatná všemi provozovnami (kolonka 11.1 + kolonka 11.2 … + kolonka 20.1 + kolonka 20.2 …)